

blemer i kommuner, der kun har et par eller 10 gyllebeholdere, for de kan selvfølgelig ikke lave en egentlig autorisationsordning og en ordentlig kontrol. Men var det ikke muligt, at ministeren i udvalgsarbejdet lige så vel kunne se på den måde at løse problemet på som den privatisering, der ligger i forslaget?

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Ministeren forsikrer, at L 209 ikke er tilstrækkeligt til at udløse valg, men det ved jeg nu ikke. Jeg vil ikke tage ministerens ord for noget sikkert her. Jeg vurderer det som et vigtigt led i hele valgstrategien, at ministeren nu begynder at lefle for landbruget: Nu kan man kontrollere sig selv, nu kan folk kontrollere sig selv. I de andre sager, der har været behandlet i dag, L 118 og L 128, er det ministeren, der skal lave kontrollen. Nej, nu begynder lefleriet, så jeg vil alligevel sige, at man ikke skal lade sig tale ned af stolen med forslaget om autorisation og egenkontrol af gyllebeholdere. Det kan meget vel være et skjult påskud til at udskrive valg.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 218: Forslag til lov om ændring af forskellige energifgiftslove m.v. (Justering af rumvarmeafgiften m.v.).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 9/4 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Lovforslaget indeholder den lovede justering af afgrænsningen mellem forskellige former for energiforbrug, herunder især en præcisering af energi til rumvarme.

Herudover sker der en afgrænsning af forskellige produktionsprocesser, som i sig selv – ligesom ved de tidligere revisioner af lovgivningen om CO₂-afgifter – isoleret set kan virke lidt komisk. Der er også lidt barokt i, at hver gang tingene skal ændres, skal det ske ved lovgivning; men som jeg også har understreget de tidligere gange, skyldes det, at regeringen bl.a. efter pres fra erhvervslivet er gået med til en model, der giver mulighed for aftaler for bestemte produktioner og processer. Hvis det ikke skal stride mod EU-reglerne, forudsættes lovgivning i hvert enkelt tilfælde; men særlig fikst virker det absolut ikke.

Endelig præciserer forslaget elværkerne afregning af afgifter, så de efter en vis overgangsperiode skal afregne fuldstændig som andre virksomheder. Selve reglerne for afregning af elafgift ændres altså ikke med forslaget, men det præciseres, at elværkerne skal overholde lovens bogstav om, at afgiften opgøres på grundlag af faktureringsdatoen.

Socialdemokratiet kan støtte lovforslaget.

Peter Hansen-Nord (V):

Vedrørende L 218 må jeg konstatere, som vi har gjort flere gange siden den grønne skattereform, at endnu en gang er der gået panik i regeringens grønne afgifter. Denne gang er der problemer med afgrænsningen mellem rumopvarmning og proces.

Forslaget er i mine øjne regeringens moderne version af den sjove barneleg Bro, bro, brille, der som bekendt slutter med, at den, der kommer allersidst, skal i den sorte gryde. I dette tilfælde er det eldistributionsselskaberne, som man elegant lænser for 1,75 mia. kr. som en engangsindtægt for måske allerede nu at forsøge at lappe lidt på finansloven for 1998, som de indviede nok kan se ikke hænger helt sammen.

Der er ingen tvivl om, at dette forslag vil medføre mange skulderklap fra finansministeren. Staten er blevet rigere, og befolkningen er blevet fattigere. Men denne kreative form for føring af statens finanser er for mig at se et udtryk for, at vi har en finansielt svag regering, som ligger i forberedelser til et valg. Nu sælger

man ud af sølvøjet, og man trækker pengene ud af kapitalkontoen for at pynte på regnskaberne, men realiteten er, at uanset hvad skatteministerens forklaringer måtte være, er der nogle, der skal finansiere den kortere kredittid.

Danske elværker producerer og sælger strøm ud fra det såkaldte hvile-i-sig-selv-princip, dvs. at de ikke må tjene penge på det; der sidder altså ikke nogle kapitalister og får store udbytter, det hele skal hænge sammen. Men nu strammer man deres kredittid med 30 dage, og så opstår der et hul i kassen. Det er skatteministeren også ærlig nok til at gøre opmærksom på i den skriftlige fremsættelse, så det er ikke skjult for nogen.

Jeg tror endda, beløbet er større end det, skatteministeren nævner, men det kan vi jo kigge på under udvalgsarbejdet.

Men jeg vil sige til skatteministeren, at hvorom alting er, skal regningen, som eldistributionsselskaberne her får i form af dårligere likviditet, finansieres på den ene eller anden måde, den skal sendes videre. Og den bliver sendt videre, ingen tvivl om det. Den bliver sendt ud til erhvervslivet, industrien og til de almindelige elforbrugere. Det er faktisk med denne ændring således, at elselskaberne ikke engang har fået pengene i kassen, før de nu med fakturadatoen som opgørelsesstidspunkt skal indbetale beløbet til staten.

Det er jo sådan, at eldistributionsselskaberne har mange opgaver; bl.a. betaler de elproduktionstilskud til de private elproducenter. Det skal de altså gøre af egen lomme; de kan ikke få det finansieret over den del her.

Der er også mange elregninger, som forbrugere af forskellige årsager ikke får betalt og ikke kan betale af den ene eller den anden grund. Der er heller ikke her givet mulighed for, at de afgifter, der vedrører dem, der ikke betaler deres elregning, ikke skal gå videre til staten.

Det er i det hele taget på hele denne del af forslaget, man kommer i den sorte gryde. De, der skal finansiere de småtterier, de smågode bidder, som ministeren i øvrigt kommer med, er for mig at se i den situation, at den regning, der her er tale om, 120-130 mio. kr. om året, må de sende ud til den danske borger og til det danske erhvervsliv. Det er for mig at se hovedessensen i forslaget.

Jeg har ikke nævnt alle de dér småtterier, som der er lagt op til. Man kunne foranlediges til at spørge, om farverier er omfattet. Jeg kan se, at vaskerier er omfattet og får jo 35 mio. kr. ved at blive flyttet fra rumopvarmning til procesenergi,

og dér kunne man jo godt spørge: Farverier har jo en del af de samme processer som vaskerier har, og det kunne da være interessant at få at vide af skatteministeren, hvorvidt farverier, der farver tekstiler – og dem er der jo en del af i Danmark – måtte være omfattet af disse små lettelser, som ministeren nævner i sit forslag. Men det kan vi komme tilbage til under udvalgsarbejdet.

Som forslaget ligger, kan Venstre ikke støtte det.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Nu skal jeg jo ikke gøre mig klog på, hvor meget hr. Peter Hansen-Nord har fulgt med i hele den serie af CO₂-lovgivning, som vi har, men jeg vil da bare til hr. Peter Hansen-Nords oplysning gøre opmærksom på, at farverierne faktisk kom med ved den revision, der skete i sommer. Det var der faktisk en lille polemik om, som også Venstre deltog ganske aktivt i.

Men det, der bringer mig herop, altså ud over at det ikke er et spørgsmål om, at man har fundet problemer i afgrænsningen mellem rumvarme og anden energi, for det har man også fra starten sagt skulle afklares, og det er derfor det løfte, der hermed indfries, det er hr. Peter Hansen-Nords bemærkninger om elværkerne.

Jeg vil gerne spørge hr. Peter Hansen-Nord, om der i det her forslag er nogen ting, som ændrer lovgivningen vedrørende elselskaberne, om hr. Peter Hansen-Nord mener, at man skal gennemføre lovgivning i det her land og derefter administrere helt anderledes, om der er nogen særlig grund til, at elværkerne skal have en skjult statsstøtte, som andre virksomheder i givet fald ikke skal have. Og jeg vil gerne spørge, om det i givet fald er kreativ bogføring, at man siger, at folk skal holde loven i det her land, for så kan jeg godt se, at der virkelig er basis for kreativ bogføring i stor stil.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Som udgangspunkt er der ingen tvivl om, at alle skal holde eksisterende lovgivning. Til eksisterende lovgivning følger der altid nogle bekendtgørelser, og der kommer en administrationspraksis. Der kommer en praksis, som har kørt i mange år, vil jeg sige. Det er sådan noget, man får øje på.

Grunden til denne administrationspraksis har sandsynligvis været nogle af de ting, jeg har

nævnt: at elsskabernes kredittid har været ført videre ud til forbrugerne rent afregningsmæssigt; de har haft nogle udlæg i form af elproduktionstilskud; de har haft nogle andre problemsæt med folk, der ikke har betalt deres elregning. Alle disse ting kunne jo så korrigeres på tidspunktet forud for indbetaling af statens afgifter i form af elafgift, CO₂-afgift og moms.

Så jeg må sige til hr. Jacob Buksti, at uanset hvordan man vender og drejer det her, er sandheden jo den, at i forhold til tidligere år, i forhold til den måde, det liv har fungeret på, sker der altså nu administrativt – jeg siger ikke lovgivningsmæssigt – en opstramning, som alt andet lige, summa summarum, keine Hexerei, nur Behändigkeit, på én gang forøger kassebeholdningen med 1,75 mia. kr., og jeg er ret sikker på, at det kan hr. Jacob Buksti ikke bestride bliver tilfældet ved denne lovændring.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Nu kan jeg forstå, at hr. Peter Hansen-Nord er meget skriftklog, og så vil jeg bare spørge hr. Peter Hansen-Nord, om det ikke er rigtigt, at i den vejledning, vi her taler om, har den dispensationspraksis, som man har fulgt, især været rettet mod små elværker. Og det, der er sket, er, at de store elværker nu også har brugt den, og det er det, der rettes op på.

Eva Møller (KF):

Umiddelbart bliver man, når man læser lovforslaget og hensigten med lovforslaget, som siger, at meningen med det er, at man vil justere de gældende energifgifter, således så man får en omklassificering fra rumvarmeafgift til lette processer, som konservativ i hvert fald glad og siger: Det var vel nok herligt; nu betyder det altså, at vi er på vej mod den situation, som regeringen i sin tid lovede, da man indførte de grønne afgifter, nemlig at pengene skulle føres tilbage til erhvervslivet.

Men hvis man nu gør sig den ulejlighed ikke blot at læse de allerførste linjer, men kommer om til sidst, konstaterer man jo, at det, det i virkeligheden alt sammen handler om, er det, som også hr. Peter Hansen-Nord har været inde på, nemlig at få 1,75 mia. kr. ekstra i statskassen. Og det er selvfølgelig en interessant sag, at denne regering, som ustandselig fortæller os, at det økonomisk går så godt, at det ikke har gået så godt i masser af år, alligevel nu står og vil sådan

snige sig til at få 1,75 mia. kr. ekstra i statskassen. Tillykke med det, regering!

Men jeg vil så gerne sige, at jeg synes, det er forbløffende, når vi nu har problemstillingerne og kender til problemstillingerne på det her område og vel har påpeget dem, siden lovene blev vedtaget. Der blev for det første sagt, at det var utrolig vigtigt og væsentligt, at pengene blev tilbageført til erhvervslivet. Hvis vi ser på året 1996, var der ifølge finansloven mulighed for at give tilsagn for 720 mio. kr. Der blev alt i alt givet tilsagn for 425 mio. kr.; det vil sige, at resten af pengene kunne man altså ikke udmønte, kunne man ikke bruge til erhvervslivet, kunne man ikke føre tilbage. Og lur mig, om ikke det bliver mindst lige så slemt i 1997 og i årene fremover. Det er altså løftebrud, så det klodser, vil jeg gerne gøre opmærksom på.

Jeg mener også, det er løftebrud, at man ikke nu for alvor får taget fat på spørgsmålet om den arbejdsmiljøbestemte ventilation, som man virkelig for alvor burde gøre noget ved, men i lovforslaget bare klarer sig med nogle bemærkninger om, at det er vanskeligt og svært at finde ud af, og derfor gør vi ikke noget ved det. Det er en problemstilling, som alle har påvist og har talt om længe.

Jeg vil så i den forbindelse gerne sige, at her kunne man måske specielt overveje, om man ikke på nogle områder, nemlig på hele glasfiberområdet, skulle gøre noget. Virksomhederne har jo ikke en jordisk chance, fordi procesvarme skal defineres til at være varme ved 45°, og når man laver glasfiber, ved man bare, at man skal have en konstant rumtemperatur på 20° C, og det kaldes altså rumopvarmning alt sammen. Er der mening i det overhovedet?

Jeg skal tilsvarende sige, at jeg har naturligvis glædet mig over, at man på et enkelt område, nemlig på området genbrugsemballage, vil klassificere det som proces. Men jeg kunne godt være interesseret i at høre, hvorfor det fortsat skal være således, at energiforbruget i forbindelse med enhver form for rengøring, også i fødevareindustrien, hvor vi jo med problemet med salmonella og alt muligt andet ved, at rengøring er utrolig vigtig, klassificeres som rumvarme og ikke som procesvarme. Det synes jeg ville være interessant at få et svar på.

Så jeg mener kort sagt, at dette lovforslag, sådan som det er skruet sammen her, til trods for de lettelser, der er for vaskeribranchen og dermed for hotelbranchen, ikke er et lovforslag, som Det Konservative Folkeparti kan støtte.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Ja altså, det sidste er vi fra Socialdemokratiets side sådan set ikke overrasket over. Både Venstre og De Konservative har tidligere fra denne talerstol sagt, at uanset hvilken form for lempelse eller lettelse, der kommer i CO₂-afgifterne, vil man ikke medvirke til den. Ikke engang en lempelse for gartnerne kunne man medvirke til.

Så altså, det eneste forslag, man kunne medvirke til – det har vi også fået tilsagn om herfra – er en afskaffelse.

Men det, som jeg gerne vil spørge om, er, om det virkelig er rigtigt, når den konservative ordfører siger, at man mener, at vi via det her skal give statstilskud til elværkerne. Det er jo det, det handler om.

Det andet, jeg vil sige, er, at med hensyn til de energitilskud, der kan gives, siger man så, at de ikke er udbetalt. Nej, de er ikke udbetalt endnu, fordi de ikke er udmøntet. Men både skatteministeren og miljø- og energiministeren har udtalt, at alle pengene naturligtvis bliver udbetalt.

Endelig vil jeg sige, at det, man her taler om, kun er Dansk Industri. Der findes faktisk andre erhverv i dette land end dem, der er organiseret i Dansk Industri. Der er ingen tvivl; alle penge bliver udbetalt. Der er ingen besparelser i det her, så det skal nok gå.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Ganske kort vil jeg godt sige til hr. Jakob Buksti med hensyn til, hvad Venstre og De Konservative vil medvirke til, at i den forbindelse skal man huske historien, nemlig at vi mener, at det system, man her har indført, er forkert. Det er for uoverskueligt. Det er administrativt tungt. Det rammer tilfældigt. Der er ikke nogen appel til virksomhederne om at gøre noget ved miljøet. Alle bliver straffet, uanset om de gør noget eller ej. Derfor er det politiske instrument forkert.

Derfor må vi sige og har fra starten sagt nej tak til den politiske manøvre, der ligger omkring denne opdeling i de grønne afgifter.

Men det er ikke korrekt, når hr. Jakob Buksti siger, at vi ikke har været med til lempelser for gartnerierne.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg må gøre opmærksom på, at det er fru Eva Møller, der er ordfører, og at det er til ordføre-

ren, man retter sine spørgsmål, og ikke til hr. Jakob Buksti.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jeg skal til hr. Jakob Buksti sige, at hensigten med lovforslaget jo var, at man rent faktisk fik sendt nogle penge tilbage til erhvervslivet, men det, man gør i øjeblikket, er jo, at man kradser en 1,75 mia. kr. ind, og det kradser man ind fra elværkerne.

Men elværkerne er jo altså hvile i sig selv-virksomheder, som miljø- og energiministeren gentagne gange har understreget. Det vil sige, at de bliver nødt til at vælte pengene videre over på forbrugerne, og vi mener, at hele dette lovforslag, som det oprindeligt er udformet, er helt forkert, at det hviler på nogle forkerte principper.

Derfor, medmindre regeringen laver det markant om, således at det kommer til at hvile på nogle rigtige principper, vil vi ikke have hverken lod eller del i det, heller ikke i de dele af det, som er forbedringer, for så bliver vi jo pludselig medansvarlige for det makværk, som disse CO₂-afgifter er, og vi mener rent faktisk, at det er noget makværk.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Altså, det sidste er gået op for os.

Det eneste, vi hver gang har spurgt om, er: Hvad er det for et alternativ, man har fra Venstres og De Konservatives side? Det har vi aldrig nogen sinde hørt om.

Men jeg bliver nødt til at spørge fru Eva Møller, når hun taler om, at vi kradser pengene ind: Vil det sige, at man får 1,75 mia. kr. ind ved at sige, at folk skal overholde lovgivningen?

Det, der sker, er jo, at man fremrykker en betaling, som i øvrigt skulle finde sted. Det er da ikke et spørgsmål om, at man kradser 1,75 mia. kr. ind, for man skulle jo have dem alligevel.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jeg vil gerne sige til hr. Jakob Buksti, at jeg tror, vi alle sammen i vores privatøkonomi – og statsøkonomi er jo ikke anderledes – har det sådan, at hvis vi har et vist antal kroner og øre, som vi kan få lov til at have stående på vores bankkonto, eller hvor vi nu ellers anbringer dem i et stykke tid, så får vi også en rentegevinst, og hvis vi skal af med de penge, vil vi altså føle, at vi mister renten.

Det er præcis det, der sker, og det fremgår jo også tydeligt af ministerens bemærkninger, at man kan sige, at det er så og så mange penge, nemlig 1,75 mia. kr. én gang for alle, eller også er det så og så mange gange årligt.

Jeg vil gerne sige, at hvis man nu endelig synes, man skulle have ryddet op i det her, kunne man måske også gå den anden vej og konstatere, i hvor mange tilfælde elværkerne rent faktisk lægger pengene ud for staten, og så samtidigt få gjort noget ved det.

Men det har ministeren jo selvfølgelig ikke nogen hensigter om. Det er jo kun den ene vej: Hvis man kan ramme industrien og forbrugerne, så vil man gerne det.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Som fru Eva Møller rigtigt siger – og det vil jeg gerne fortsætte – er det ikke korrekt, når hr. Jacob Buksti her siger, at gartnerierne var noget, vi stemte imod. Mig bekendt undlod vi at stemme til de forbedringer, der var på det tidspunkt. Når vi er nødt til her in solidum at stemme imod det her, er det, fordi det ikke kun er lempelser; her er det hele garneret med, at én kommer i den sorte gryde og skal betale en regning på 1,750 mia. kr.

Jeg synes også, at det i diskussionen har været fremme, at farverier skulle være kommet med. Jeg vil gerne høre hr. Jacob Buksti som skriftklog fortælle mig, hvornår de har fået nogen lempelser.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg vil gerne stadig væk gøre opmærksom på, at korte bemærkninger er til ordføreren for Det Konservative Folkeparti og ikke til hr. Jacob Buksti.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Med formandens tilladelse skal jeg bare tillade mig at sige til hr. Peter Hansen-Nord, at farverierne kom med som let proces i sommer. Og så vil jeg også bare for nu at afslutte den del sige til hr. Peter Hansen-Nord, at jeg ikke tror, jeg sagde, at Venstre og De Konservative stemte imod. Jeg sagde, at de ikke kunne medvirke.

Jeg vil så bare sige til fru Eva Møller, at det nytter ikke noget at stå og sige, at det drejer sig om 1,750 mia. kr. en gang for alle. Det, det handler om, er, at ved en rente på 8 pct. vil statens årlige gevinst beløbe sig til 140 mio. kr., og

det svarer til 0,5 øre pr. kWh og til en belastning af erhvervene på ca. 75 mio. kr., hvoraf de 40 mio. kr. vedrører industrien. Det er de tal, det handler om.

Anni Svanholt (SF):

Da SF's ordfører, hr. Jes Lunde, ikke kan være til stede, skal jeg på ordførerens vegne fremføre følgende:

Regeringen foreslår en stribe justeringer i skellet mellem det energiforbrug, der afgiftbelægges med procesenergi og som energi til rumvarme. De vigtigste ændringer er, at en mindre varmeangivelse fra et procesanlæg ikke automatisk kaldes rumvarme, og at rum, der har karakter af procesanlæg, eksempelvis tørringsanlæg, behandles som procesenergi. Vask overgår til proces med henblik på at give genbrug en bedre position i forhold til engangsbrug – både hvad angår tøj og emballage – og elværkernes afgiftsindbetaling fremrykkes med en likviditetsgevinst på 1,750 mia. kr. for staten.

Derudover er der en række meget tekniske ændringer i de indbyrdes relationer mellem forskellige brændselstyper: kul, slopolie m.v.

Det eneste, jeg umiddelbart er faldet over, som ser forkert ud, er en lempelse til campingpladser, så de fritages for afgift af den strøm, de sælger til gæsterne. Det er der vel egentlig ingen grund til. De skal vel betale afgift og så sende regningen videre til gæsterne. De eneste, der risikerer en regning af betydning, er vel ejere af elopvarmede campingvogne uden for sæsonen.

SF er positiv over for ændringerne, men vi vil under udvalgsarbejdet forske videre i diverse detaljer.

Kim Behnke (FP):

Over for den store forsamling skal jeg kort berette om, hvad Fremskridtspartiet har tænkt sig at mene om dette lovforslag.

Det er jo, hvad vi efterhånden alt for ofte bliver udsat for, en samling blandede bolsjer, alt muligt mellem hinanden, og det gør, at det godt kan være kompliceret helt præcist at nå frem til en konklusion, fordi der både er godt og ondt.

Det gode er, at en række processer nu bliver tilgodeset. Vi har årets anden liste over processer, som nu ikke længere skal have så hård en CO₂-afgiftsbelastning, at de ikke kan eksistere. Vi skal i den forbindelse særligt glæde os over, at vaskerierne er blevet omfattet. Der bliver så nævnt i bemærkningerne om vaskerierne, at ministeren forventer, at specielt hotelbranchen

vil få glæde af det gennem indirekte lavere priser.

Jeg kan bekræfte, at hotellerne har set frem til det her, men hvad hotellerne i endnu højere grad har set frem til, er, at man opgiver den absurde tanke i ministeriet, at det at varme et hotelværelse op er aldeles unødvendigt. Med den beliggenhed, Danmark har, kan man altså ikke leje hotelværelser ud 2/3 af året, medmindre værelserne er opvarmede, men denne lukrøse uskik at varme et hotelværelse op beskattes altså ekstraordinært hårdt i Danmark.

Oveni skal vi altså huske på, at Danmark er det eneste land i EU, der har 25 pct. moms på sine hotelværelser. Det er med andre ord ikke nemt at drive hotelvirksomhed i Danmark, og derfor bør ministeren i sin næste runde af områder og processer, som bliver lettet, tage hotellerne med. De har alle sammen det store ønske, og det er et ønske, vi kan tilslutte os.

Så er der spørgsmålet om elværkerne, og dér er det jo, som flere har været inde på, sådan, at elværkerne i Danmark i hvert fald stadig væk har en økonomi, der bygger på hvile i sig selv-princippet, men jeg kan sagtens forestille mig, hvad der sker. Ved førstkommende tarifændring indsender man et nyt prisblad, og så vil man skrive i bemærkningerne, at Folketinget jo har ændret lovgivningen, og derfor er man nødsaget til at forhøje priserne. Så vil El- og Varmeprisudvalget godkende det, og så kan vi alle sammen blot konstatere ifølge vores næste elregning, at vi skal betale noget mere, for at pengene bare bliver taget i en eller anden stor, sort cigarkasse hos elværkerne, er ikke noget, som rent praktisk er muligt. Folketinget har gang på gang i de senere år lagt store byrder på elværkerne. Man forventer, at de opstiller vindmøller, man forventer, at de afbrænder biomasser osv., og det er alt sammen noget, som koster elværkerne ekstraordinært mange penge, for slet ikke at tænke på omkostningerne ved at tilslutte decentrale kraftvarmeværker, industrielle kraftvarmeværker osv., som kommer med deres ledninger og skal have dem tilsluttet, og hvor elværkerne må betale.

Denne udgift bliver sendt direkte videre til elforbrugerne, og det bryder Fremskridtspartiet sig bestemt ikke om.

Det sidste, jeg vil tage fat på, er spørgsmålet om den farvede diesel. Aldrig så snart har Folketinget vedtaget reglerne om den farvede diesel, før ministeren nu skal have nogle særlige muligheder for, at man kan gå ind på privat

ejendom. Ministeren beskriver i bemærkningerne, at man ved den mindste mistanke skal kunne vade ind på privat ejendom, tage prøver af folks dieseloliebeholdning fra køretøjer og alle mulige andre steder for at finde ud af, om det er farvet diesel. Og er det det, og det viser sig, at der ikke er berigtiget de rigtige afgifter, kan man skride til bøder osv.

Fremskridtspartiet er modstander af, at nogen offentlig myndighed kan gå ind på privat ejendom, uden at der først foreligger en retskendelse. Politiet kan ikke få lov til at gå ind og finde ud af, om der skjuler sig en morder på en ejendom, men i det her tilfælde må ansatte fra Told og Skat iført gul kedeldragt, eller hvordan det kommer til at foregå, gerne vade ind og begynde at tappe af folks dieseloliebeholdning. Det vil Fremskridtspartiet ikke være med til.

Til gengæld vil vi godt bede ministeren om at sørge for at få den eksisterende lovgivning til at fungere. Hverken de store eller de små olieselskaber kan finde ud af, hvordan de regler om den farvede diesel skal fungere. De, der bygger tankanlæggene, kan ikke finde ud af, hvordan de regler skal fungere, de, der bygger tankvognene, kan ikke finde ud af, hvordan de regler skal fungere, og vi nærmer os 1. juli, hvor de nye regler træder i kraft.

Derfor vil jeg benytte lejligheden til at bede ministeren om at sørge for over for den branche, som dog trods alt er en overkommelig branche, at få den ordening til at fungere. Vi kan ikke iværksætte nye regler og forvente, at industrien og erhvervene skal rette sig efter dem, hvis det viser sig, at de er formuleret på en måde, så de ikke fungerer i praksis.

Et af problemerne er bl.a., at kun de meget store olieselskaber har fået lov til at blande farven i dieselolien, mens de små ikke må, og konsekvensen af det bliver altså, at de små må afskrive deres kunder eller begynde at købe den farvede dieselolie hos deres store konkurrenter. En sådan ordening kan man selvfølgelig ikke have.

Så har der været tale om, at man skal lade farvningen ske direkte ude på selve den pistol, der fylder tanke op osv., men også det har kun de store selskaber fået lov til.

En tredje mulighed er, at man med kemikalier kan begynde at skylle tankanlæggene rene igen, efter at der har været farvet dieselolie i, men jeg vil sige, at om ikke af andet så ud fra en miljøbetragtning synes jeg ikke, det lyder som en særlig tiltalende ordening. Så jeg skal opfordre ministe-

ren til, at det område kommer til at falde på plads.

Fremskridtspartiet kan således støtte 1/3 af forslaget, nemlig den, hvor der sker en lempelse af CO₂-afgiften for en række forskellige produktområder. Vi har også støttet det de tidligere gange, hvor den slags har været forelagt Folketinget, og glæder os hver gang over, at der er nogle erhverv, som ikke kommer så hårdt ned med nakken, som de ellers skulle.

Vi kan ikke støtte, at man går ud og henter næsten to milliarder kroner hos elværkerne, for regningen sendes videre til elforbrugerne.

Endelig kan vi ikke støtte, at det offentlige skal ud og tage dieselolieprøver, uden at der foreligger en retskendelse om, at man må gøre det.

Så afhængig af, hvordan forløbet nu bliver, er det ikke sikkert, at Fremskridtspartiet kan støtte lovforslaget. Lige i øjeblikket står det 2-1 til fordel for at sige nej.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Selv om Enhedslisten står bag CO₂-afgiften på erhvervslivets energiforbrug, har opdelingen i procesenergi og i rumvarme aldrig været vores kop te, og jeg vil gerne opfordre regeringen til i forbindelse med den kommende revision af området i 1998 at se nærmere på, om det ikke er muligt at finde nogle lettere administrerbare løsninger, som ikke kræver en så udpræget millimeterretfærdighed i selve lovtæksten.

En måde at gøre det på kunne således være at have én afgiftsstørrelse og så tildele hver virksomhed eller virksomhedsgruppe et afgiftsfrit basisforbrug, som kan reguleres ned, efterhånden som der omstilles til mere energirigtige produktionsmetoder i erhvervslivet. Hermed opnås et afgiftssystem, som går efter overforbruget, og som hele tiden tvinger erhvervslivet til at gå i en energibesparende retning. Det er jo dét, afgiften overordnet handler om.

I dag har jeg nærmest indtryk af, at indsatsen for virksomhederne er koncentreret om at overbevise myndighederne om, at lige netop deres energiforbrug burde være klassificeret som procesenergi med lav afgift. Det er ikke første gang, vi præsenteres for et sådant bunkebal, hvor alle mulige forskellige justeringer, præciseringer og nye aspekter er kogt sammen i et enkelt lovforslag, og ligesom sidst har Enhedslisten da også både ris og ros til de forskellige elementer i forslaget i det omfang, vi overhovedet kan finde hoved og hale i det. Det er altså et meget rodet

og uoverskueligt forslag, hvor det er svært at finde sammenhængen mellem forslagens paragraffer og bemærkningerne.

Generelt vil Enhedslisten ikke være med til en lang stribe af lettelserne i forslaget. Det kan godt være, at nogle brancher føler sig lidt hårdt ramt, men så må de jo prøve at omstille sig i stedet for at få lempelser. Omvendt kan der selvfølgelig være behov for nogle præciseringer, men er det virkelig nødvendigt at indarbejde det i loven? Jeg kunne i den forbindelse godt tænke mig at høre, om loven i praksis kunne administreres af Skatteministeriet, eller om der er etableret et fornuftigt samarbejde med Miljø- og Energi ministeriet herom.

Der er endvidere i lovforslaget en række ændringer omkring forbruget af affald og biomasse. Således står der et sted i bemærkningerne, at biogas nu skal fritages for afgift, når det bruges i kraftvarmeværker. Jeg har ikke kunnet finde den tilhørende lovtækt, men da Enhedslisten som bekendt ikke opfatter bioenergi i form af halm og biogas som noget positivt, vil vi ikke kunne støtte disse elementer i forslaget. Omvendt synes vi f.eks., at det lyder meget fornuftigt at afgiftsbelægge elproducenternes eget elforbrug - de skal jo også gerne spare energi - og tilsvarende at indskrænke kreditten for elværkernes indbetaling af afgiften.

Såfremt regeringen vil benytte sig af Enhedslistens opbakning til dele af forslaget, er det derfor nødvendigt at opdele lovforslaget, så det bliver muligt for os at stemme for disse elementer uden at støtte de elementer, som vi er imod. Især ser vi meget gerne, at skatteministeren i hvert fald udtager den sidste del, netop forhold omkring elselskaberne, som vi utrolig gerne vil være med til at gennemføre, og som jeg kan se ud fra de ordførertaler, der har været, at vore stemmer er nødvendige til, sådan at netop den del kommer ud til en selvstændig behandling.

Sonja Albrink (CD):

Disse justeringer, som foreslås af de grønne afgifter, er vi tilfredse med i CD. Da vi for 4 år siden var med til at vedtage de grønne afgifter, skete det helt klart under de forudsætninger, at vi hen ad vejen måtte følge de skævheder op, som selvfølgelig måtte vise sig, for det er jo umuligt at lave så store ændringer, uden at det får nogle uforudsete konsekvenser.

For os er det godt, at der bliver taget hul på problemet om den del af procesvarmen, som nødvendigvis må gå til rumopvarmning. Det er

altså ikke altid, at man også har glæde af eller brug for den varme. Nogle gange vil man helle-re luften ud. Derfor er det fint, at der nu sker en ændring, så at man f.eks. ikke skal betale fuld afgift af varmen i den hedeste sommer.

Særlig er det godt, at der endelig bliver taget fat på problemerne om hotellernes grønne afgifter. I dette lovforslag er hotellernes grønne afgifter imidlertid kun indirekte taget med, for de kompenseres over industrivaskerierne.

Samlet bliver industrivaskerierne lettet for en afgift på i alt 35 mio. kr. om året, men spørgsmålet om, hvor stor en del heraf der kommer hotellerne til gode, kunne jeg godt tænke mig at spørge, om ministeren havde et bud på.

Man må vel stadig væk tage fat i det egentlige problem, som jeg har rejst over for skatteministerens flere gange, når vi snakker hoteller og særlig feriehotellerne: Det er rumvarmen. Her kunne jeg også godt tænke mig at spørge, om ministeren snart har et eller andet på bedding.

Hele problematikken vedrørende elværkers afregningsmetoder kan vi jo kigge på under udvalgsbehandlingen.

Alt i alt vil jeg sige, at der er ting, vi skal have belyst under udvalgsbehandlingen, men jeg håber, når vi endelig når til vejs ende, at CD så kan støtte det fremsatte lovforslag.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal takke for en overvejende positiv tilkendegivelse.

Det er klart, at der er en række af de mange emner, som tages op i forslaget, der kræver en nøjere vurdering under udvalgsarbejdet; det vil jeg selvfølgelig meget gerne medvirke til. Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at man – som hr. Hindrup Andersen opfordrer til – kan foretage en opdeling af forslaget, eller om man på anden måde skal se på, hvordan forslaget kan komme igennem, kan jeg spekulere lidt over. Jeg har taget hr. Bent Hindrup Andersens anbefaling til mig og vil overveje det.

Jeg ser faktisk kun én central problemstilling rejst af Venstre og De Konservative. Der har ikke været megen interesse for alle de lempelser og justeringer, som erhvervene selv har bedt om, og som for en stor dels vedkommende er blevet imødekommet. Det er bagateller. Det bliver sådan nærmest bagatelliseret fuldstændig af hr. Peter Hansen-Nord; det må vi jo så tage ad notam. Det er så åbenbart noget, der er ret ligegyldigt, men det må jo så stå for hr. Peter Hansen-Nords egen regning.

Næ, det interessante er selvfølgelig elværkerne. Og dér synes jeg jo, at man skal sige det, som det er. Hvis Venstre, De Konservative, Fremskridtspartiet og andre synes, at elværkerne som den eneste gruppe skal have en særlig ordning i forbindelse med den helt generelle afregning af afgifter – nemlig at de skal kunne afregne på et senere tidspunkt end faktureringen og dermed få en godtgørelse af en afgift, før de har betalt den – så synes jeg, man skal sige det, som det er: at elværkerne skal have lov til at have dette særlige subsidie, som de endda selv har arrangeret sig med.

Det står jo klart i loven, at afregningstidspunktet er faktureringstidspunktet. Uagtet den kendsgerning har elværkerne efterhånden tiltaget sig den praksis at afregne på et mere likviditetsmæssigt fordelagtigt tidspunkt.

Men er det virkelig de liberale partiers indstilling, at man skal lave en særlig begunstiggelse af den sektor? Og hvorfor lige præcis den sektor? Skulle vi ikke også have andre sektorer, som har behov for en særlig begunstiggelse, en særlig likviditetsregel til betaling af afgifterne?

Jeg synes egentlig, at neutralitet er et godt princip også på det her område; det vil sige, at der gælder samme regler for al afgiftsberigtiggelse. Det er jo det, der er tilfældet, men elværkerne har altså så tiltaget sig en anden ordning.

Og det er jo noget sludder, når man begynder at snakke om, at hvile i sig selv-princippet har noget med det her at gøre. Tværtimod vil jeg sige, at det, som elværkerne har praktiseret, lige præcis er princippet hvile, ikke i sig selv, men hvile med særlige begunstiggelser. Så hvile i sig selv er et helt urimeligt princip i relation til denne her problemstilling.

Så det er blot opretning af en generel ordning, sådan så elværkerne også kommer til at figurere og administrere i overensstemmelse med loven og administrere i overensstemmelse med, hvordan alle de andre afgifter berigtiges i de andre sektorer. Sådan er det.

Derfor er alt det med, at vi får en likviditetsgevinst, og jeg ved ikke hvad, noget sludder. Næ, det, der er sket, er jo, at de har administreret sådan, så de selv har fået en likviditetsgevinst, og det retter vi op på. Jeg synes, man skal kalde tingene ved deres rette navn. Jeg synes, at Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet så hellere skal være ærlige og sige, at elsektoren trænger til en særlig favorabel behandling.

Jeg mener ikke rigtig, at jeg har mange flere bemærkninger.

Til hr. Hindrup Andersen om den problemstilling, at vi i 1998 måske skulle overveje, om man kunne lave et mere administrerbart simpelt system. Det er jeg med på. Det overvejer vi ikke bare i 1998, det overvejer vi hele tiden.

Det, der så antydes af hr. Bent Hindrup Andersen, er det, vi kalder en marginalmodel: en model, hvor man kun afgiftsbelægger et merforbrug. Der kan man selvfølgelig sige, at i teorien på tegnebordet er en marginalmodel en meget smuk konstruktion, men den kan ikke sælges som noget, der er lettere administrerbart end det nuværende. Tværtimod. Et eksempel: Vi har jo for nylig vedtaget et eksempel på en marginalmodel, nemlig gartneriernes. Har hr. Bent Hindrup Andersen rigtig arbejdet med den og set på, hvordan den ser ud?

Så vil jeg nok sige, at det gør sagen langt mere kompliceret at skulle specificere for hver sektor og branche det afgiftsfri omfang, som man skal indføre, og det er altså noget, som jeg vil sige ikke kan rubriceres under begrebet administrativt mere simpelt. Tværtimod. Men jeg synes, tanken er rigtig – tanken om, at vi hele tiden skal arbejde på at finde noget, der er administrerbart.

Vi må også gå ud fra, at når man laver sådan et kompleks, som CO₂-afgiftslovgivningen har været, så kan man ikke være sikker på, at man ved første og eneste lovgivning i 1995 kan komme frem til, at der er en fiks og færdig lovgivning, som er rimelig over for hver eneste sektor og hver eneste branche. Det er klart, at man bliver nødt til løbende at justere. Det er det, vi har vist interesse for.

Det er ikke, som hr. Bent Hindrup Andersen måske tror, sådan en generel politik, at vi har imødekommet alle mulige brancher, der har haft lyst til at få en imødekommelse. Mange brancher og virksomheder har ikke været i stand til at argumentere på en sådan måde, at de har kunnet få flyttet deres processer fra f.eks. rumvarme til let proces eller fra let proces til tung proces.

Mange virksomheder er blevet afvist i den sammenhæng, og her har vi så nogle eksempler i dette her lovforslag, som vi mener er mere fornuftige, og derfor vil jeg da også sige, at vi i forbindelse med udvalgsbehandlingen er meget indstillet på at argumentere for enhver af de lempelser, som er specificeret.

Fru Sonja Albrink stiller nogle spørgsmål specielt om hotelvirksomhed. Det er klart, at regeringen er optaget af hele hotelbranchen.

Jeg kan også sige, at med et af forslagene vil hotelsektoren få en fornøjelse i den forstand, at man ved at sænke energiforbruget i forbindelse med tekstilvaskerierne fra at være afgiftsbelagt som rumvarme nu bliver sænket til at være let proces. Det medfører, at det efter de normale overvæltningsregler vil være sådan, at hotellerne, der er storkunder hos linnedvaskerierne, vil få en ikke uvæsentlig lempelse.

Derudover har regeringen andre overvejelser af mere eller mindre fremskreden karakter på det her område, men det er ikke sådan, at man her er i en situation, hvor man kan sige, at der skal drives turistpolitik, men det er altså noget, regeringen er optaget af i anden sammenhæng.

Endelig til hr. Peter Hansen-Nord blot til opklaring for at følge op på det, som hr. Jacob Buksti har sagt flere gange: Farverierne fik lempelse fra rumvarme til let proces i sommeren 1996. Der var et tema oppe i efteråret 1996, hvor man anmodede om at komme på tung proces.

Dette blev senere i december afvist, da de objektive kriterier, som man anvender ved rubricering af de forskellige processer, ikke var af en sådan karakter, at man kunne sige, de var blevet opfyldt. Og det blev ved sådan en lidt usædvanlig debat nøje gennemgået i november-december 1996. Så jeg går ud fra, at vi nu er på det rene med den del af problemstillingen.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Det er jo vedrørende de 1,750 mia. kr. endnu en gang, og jeg forstår godt, at ministeren kommer tilbage til den diskussion, der har været tidligere her.

Men jeg vil gerne sige, at det vejledningsmateriale og den måde, man har gjort det på, har været bekræftet af Told- og Skattestyrelsen, i hvert fald over for de store. Der er nogle mindre selskaber, der har haft andre afregningstider. Det er vi enige i, og det er altså det, man nu ændrer. Altså det er jo ikke sådan, at ministerens forlængede arm ikke har sagt god for den vejledning, der har fundet sted vedrørende opgørelse af energiafgifter.

Problemet her – det er ikke rigtigt, at staten mister penge i realiteten, for det, der sker omkring disse afgifter, er jo, at elselskaberne afregner månedsvis til Told og Skat, som dermed ligger inde med x antal milliarder – omkring 2 mia. kr. – og erhvervslivet får jo først refusionen senere, normalt en gang i kvartalet. Så sandheden er, at staten ligger med de her

penge i lange tider. Nu går man så ud og strammer yderligere op for elselkaberne.

Det andet problem for elselkaberne, som jeg har været inde på tidligere, er jo, at de ikke har fået pengene ind, før de skal betale pengene. Det er jo i og for sig det, der er problemet i mange af de her forkortelser af fristerne. Man har ikke fået regningerne ind, før man skal afregne sine energigifter til Told og Skat.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Ganske kort til ministeren. Fremskridtspartiet er ikke overhovedet på nogen måde forlovet med elværkerne, men ret skal være ret: Igennem de sidste ti år har Folketinget ikke bestilt andet end at lægge ekstra byrder på elsektoren.

Så skulle der røgrenses, så skulle der bygges forskellige former for forsøgsanlæg, så skulle man tilslutte vindmøller, så skulle de selv bygge vindmøller, så skulle man tilslutte decentrale kraftvarmeverker, så skulle man tilslutte forskellige former for industriel kraftvarme. Hver eneste gang har det betydet ekstra omkostninger for elsektoren, og hver gang har man sagt: Ja, men elsektoren er så rig, at den må bære en del af samfundsbyrden.

Nu har ministeren og regeringen fået øje på et punkt, hvor elsektoren har en lille smule samfundsfordel, hvis man skal bruge det udtryk, og straks er man ude med riven og rager til sig.

Så undrer det mig, at ministeren overhovedet ikke havde nogen bemærkninger til mine spørgsmål vedrørende den farvede dieselolie, og derfor håber jeg på, at ministeren her i anden omgang vil gå op og fortælle, hvad han har tænkt sig at gøre for at få ordningen med den farvede dieselolie til at fungere, inden folk skal rette sig efter de regler, der gælder fra 1. juli i år.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg kvitterer for skatteministerens imødekommethed over for at dele forslaget. Det er vi glade for, og jeg vil også gerne vende tilbage i 1998 og kigge på afgiftsbelægning af overforbrug. Der er jo forskellige måder, man kan gøre det på.

Men det, jeg så gerne vil rette et spørgsmål endnu en gang til skatteministeren om, er: Er det egentlig ikke bekendtgørelsesstof? Eller er der noget galt i den måde, vi har lavet loven på, sådan så når vi skal rykke rundt på de forskellige grænser, ender det her i Folketingssalen?

Efter min opfattelse burde det egentlig være bekendtgørelsesstof.

Jeg vil gerne spørge skatteministeren, om ikke det er muligt at gøre det, så det bliver en ting, som skatteministeren kan administrere eventuelt sammen med energiministeren.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jeg noterede mig, at ministeren i sin svartale til ordførerne gjorde meget ud af, at de forslag, der skulle udarbejdes, gerne skulle være administrerbare og lettere administrerbare osv.

Jeg vil meget gerne høre, hvordan ministeren mener, at det harmonerer med, at lovforslaget skønnes at medføre et årligt merarbejde på 3 årsværk til kontrol. Jeg vil gerne høre, hvad det betyder for virksomhederne. Hvad er det for mange skemaer ekstra, de skal udfylde, som nu skal kontrolleres i 3 årsværk? Hvordan ministeren kan få det til at blive en administrativ lettelse, synes jeg er en spændende ting at få et svar på.

Så skal jeg endelig til spørgsmålet om elværkerne, hvor ministeren sagde, at hvile i sig selv-princippet ingen betydning havde i denne her forbindelse, gøre opmærksom på, at hvile i sig selv-princippet jo betyder, at elværkerne ikke kan have en stor pengekasse liggende med penge. De skal sende dem retur til forbrugerne. Og når elværkerne nu altså skal sende pengene retur til forbrugerne, betyder det, når de pludselig skal bruge nogle flere penge – fordi de skal afregne tidligere til staten – at de kun har ét sted at hente dem, nemlig hos forbrugerne. Og derfor har hvile i sig selv-princippet selvfølgelig en betydning i denne sammenhæng, når man taler om et ændret afregningsprincip for elværkerne.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Nu skal jeg nok begynde at trappe ned med hensyn til at diskutere det her tema, som jeg vist nok kan vurdere ikke rigtig giver nogen direkte enighed.

Med hensyn til hr. Peter Hansen-Nord, så nævnte hr. Peter Hansen-Nord vejledningsmateriale. Det er altså sådan, at vejledning ikke står over loven, og jeg må som ansvarlig minister, når jeg ser en administrationspraksis, hvad enten den er understøttet af en vejledning, eller den ikke er, eller den er baseret på en vis fortolkning af en vejledning, så bliver jeg nødt til at sikre mig, at den administration, der er, er i overensstemmelse med loven. Så det er jeg parat til at gøre.

Jeg synes i øvrigt ikke, at jeg har fået noget svar på det statement, jeg kom med. Hvorfor skal elsektoren have en særlig ordning? Hvorfor skal de have en særlig afregningsordning? Det er mig en blå gåde, og det har jeg heller ikke fået noget som helst svar på. Jeg synes, det er i orden, man siger, at de skal have en særlig ordning, men hvorfor skal de have en særlig ordning? Man har ikke fundet ud af andet, end at de åbenbart har haft en særlig begunstiget praksis, og så skal de blive ved med det.

Det vil sige, at vi så må lægge op til, at også andre sektorer, som nyder Venstres og De Konservatives særlige bevågenhed, blot kan gå i gang med at lave en praksis, og ud fra en lidt positiv holdning til ikke at gå i for små sko sige: O.k., de selskaber kan da godt få. Vi er da med på, at I har det lidt svært, så gør vi det. Men når de selskaber så begynder at administrere efter samme ordning, og de begynder at kunne se, at det er en stor likviditetsgevinst, man får ved det, så begynder det at blive misbrug af en ordning. Det synes jeg altså ikke der ligger nogen kritik af elværkerne i. De gør selvfølgelig deres professionelle arbejde, men jeg bliver også nødt til at gøre mit professionelle arbejde: at sikre mig, at de love, der bliver udstedt, også bliver overholdt, og hvis det ikke kan lade sig gøre, så må vi jo stramme op på vilkårene. Sådan er vilkårene altså. Det synes jeg vi skal holde fast i.

Hr. Bent Hindrup Andersen går meget op i, at vi skal udstede en hel række af de her bestemmelser via bekendtgørelse. Jeg er mest tilhænger af, at vi lovgiver så meget som muligt, og at bekendtgørelsesstof er sekundært i forhold til, hvad vi kan lovgive om. Og det synes jeg altså vi skal fastholde. Så jeg er ikke så imødekommende med hensyn til det synspunkt, men i øvrigt er jeg da enig i, at vi jo skal prøve at lave det så enkelt og fornuftigt som muligt.

Administrativ lettelse. Se, hvis man går rundt og spørger de virksomheder, som her får lempelser, om de opfatter det som administrative lettelser, så tror jeg – det er til fru Eva Møller – at de vil sige: Ja, det er lempelser, som vi er glade for, og som vi opfatter som administrative lettelser. Det er muligt, at det medfører lidt besvær for Told og Skat, sådan at der skal bruges nogle mandår mere til at administrere det. Men jeg er af den opfattelse, at hvis man i en situation kan give erhvervene nogle lempelser med det resultat, at vi skal bruge lidt flere ressourcer i Told og Skat, så skal man da ikke ude-

lukke det på forhånd. Det er da noget, der også er til fordel for erhvervene.

Det er faktisk det, der er hovedsynspunktet i det lovforslag, der er her: at administrative lettelser og lettelser i det hele taget skal gennemføres, hvis de er velbegrundede. Så må vi lave de edb-omstillinger og de ændringer i arbejdsgangene i Told og Skat, som er nødvendige. Det synes jeg faktisk er et udmærket og jeg troede også et konservativt synspunkt, men det er det åbenbart ikke.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg skal heller ikke træne sagen meget mere, blot konstatere, at vi så i hvert fald under udvalgsarbejdet med både Skatteministeriet og skatteministeren m.fl. vil begynde at finde ud af, at der altså er brug for nogle særlige betalingsregler for statens egne skatteopkrævere.

Elværkernes eller eldistributionsselskabernes problem her er, at de ikke har fået de afgifter i kassen, de skal afregne over for regeringen, inden de skal afregne dem. Det er det, der er problemet.

Når skatteministeren afkræver et svar, så er der et grundlag for, at man har andre afregningsmetoder end den generalitet, som skatteministeren gerne så gennemført ad forenklingens vej på skatte- og afgiftsområdet. Så der er særlige forhold, der taler for, at man som skatteopkræver for staten har en anden mulighed her, men det vil komme op under udvalgsarbejdet. Så vil skatteministeren sandsynligvis observere, at det er korrekt, hvad hr. Hansen-Nord siger her på talerstolen.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Man bliver jo rørt til tårer, når man hører ministeren fortælle om, at her har vi nogle regler, og de regler skal elværkerne selvfølgelig overholde.

Den procedure, der normalt finder sted, er, at regnedrengeneovre i Finansministeriet sidder og gennemgår stort og småt med den bundne opgave: Find nogle penge. Og indimellem opdager man, at der er et afregningstidspunkt, som, hvis man parallelforskyder det lidt og bilder nogle kommuner ind, at der er 13 måneder i et år og sådan nogle ting, vupti, så har man nogle milliarder i statskassen, som er med til at få det til at se ud, som om staten har haft mindre underskud på sin drift, end tilfældet egentlig er.

Efterfølgende har man så slået op i reglerne og opdaget, at regelsættet jo for resten er sådan, at vi har mulighed for at gå i Folketinget og bede om at få de her ting strammet op.

Det er jo det, der er historien bag, at elværkerne nu skal aflevere de 1,75 mia. kr., og ikke en rørende historie om, at der er nogle regler, som ikke bliver overholdt. Jeg efterlyser stadig en beskrivelse fra ministeren, som jo gerne vil være så ord- og lovholdende, om, hvordan han har tænkt sig, at vi fra 1/7 skal kunne administrere reglerne vedrørende den farvede diesel.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Vedrørende reglerne for farvet diesel og den ordning, der er i gang, kan jeg sige, at Skatteministeriet i samarbejde med branchen er i fuld gang med at finde en fornuftig løsning på det her problem. Det kan jeg forsikre hr. Kim Behnke.

Og så med hensyn til mine sidste ord i forbindelse med det her: Hvis hr. Peter Hansen-Nord føler, at elværkerne bliver urimeligt behandlet, når man har en afregning som alle andre efter fakturadatoen, så synes jeg, hr. Peter Hansen-Nord skal foreslå et lovforslag, der lovliggør det, de gør, frem for at acceptere, at man selv har åltaget sig en praksis, som ikke er i overensstemmelse med lovgivningen. Det er faktisk min pointe. Man kan stille et ændringsforslag til det her forslag eller på anden måde lovliggøre de ting, som foregår. Ellers så skal man lave det lovligt. Det er ikke i overensstemmelse med lovgivningen, sådan som det foregår. Det er blot det, jeg gør med det her.

Det er også et svar til hr. Kim Behnke, som vrøvler rundt om, at jeg fra Finansministeriet skulle have været dikteret til at finde 1,75 mia. kr. Vrøvl. Det, jeg gør, er alene, at jeg indfører en regel, som svarer til, hvad alle andre sektorer skal følge. Det er mit svar på det, og det er min sidste kommentar til det her.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 104:

Forslag til folketingsbeslutning om begrænsning af børnefamilieydelse til hver familie til maksimalt to børn.

Af Pia Kjærsgaard (DF) m.fl.
(Fremsat 13/3 97).

Anden næstformand (Henning Grove):

Som tidligere meddelt udgår denne sag af dagsordenen.

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er herefter ikke mere på dagsordenen.

Europaudvalget har meddelt mig, at udvalget i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 6, har ønsket en redegørelse fra regeringen om:

Europols analysedatabaser og bestemmelser om beskyttelse af klassificerede oplysninger og om:

Protokollerne om præjudiciel fortolkning ved EF-Domstolen af konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser og konventionen om brug af informationsteknologi på toldområdet. (EU-redegørelse nr. EU 2).

Justitsministeren har nu fremsendt redegørelsen, der vil blive omdelt i Tinget og optaget i Folketingstidende.

Forhandlingen om redegørelsen vil finde sted onsdag den 14. maj 1997.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 16. april 1997, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 18.55
